

פרוטוקול מס' 87/ד'

מישיבת ועדת הכספים שהתקיימה ביום א',
כ"ב באדר ב' תשי"ט - 5.4.59 שעה 1600

נכחו:

י. גורי - היו"ר
י. רוקח
מ. חזני
י. קרגמן
ע. דגני
ק. כהנא
ש. דיין
א. כהן
נ. לוין
א. בהיר
ש. בבה
ש. בזק - מזכיר הוועדה
ש. יעקבסון

מזמנים:

מר שרף - ממונה על הכנסות המדינה
ד"ר נאמן -
ד"ר קיסרון - משרד המשפטים
מר דר-זיו - משרד האוצר

סדר-היום - חוק מילווה קליטה.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

בישיבה הקודמת הועלו בוסחאות שונות, וביקשנו את שלטונות מס הכנסה לתרגם את שפת הנוסחאות ללוחות. אני מניח שהדבר נעשה, אולם אם לאו הרי שלא נפסיק את הדיון בשל כך. אלה שציפו ללוחות ודאי יקבלו מורת רוח.

אני חושב שהלוחות אינם מוכנים.

מר שרף:

זכור לי מהישיבת הקודמת כי הוצעה עוד בוסחה אחת בניגוד להצעת הממשלה. נאמר להטיל את מילווה החובה מס על המס בצורה מודרגת. היו בתחילה שתיים שלוש בוסחאות, אולם לאחרונה הן הצטמצמו. היתה הצעה בוספת והיא להטיל את המילווה על הכנסה ברוטו, גם כאן בצורה מודרגת.

היו"ר י. גורי:

היו"ר י. גורי: בדמה לי שהצעה זו, לא היתה הצעה של ממש, כי אלה מבין החברים שהעלו אותה, לא דרשו לחבר לוח, אולם אלה מבין החברים שהציעו מס על המס ביקשו לחבר לוח. אם הלוח אינו מוכן, אפשר יהיה להדגים זאת על-ידי דוגמאות שונות.

י. רוקח: היתה הצעה משותפת של חברי הכנסת צור ורובין.

מ. חזני: גם אני הצעתי הצעה ביחס לשיעורים במס הכנסה.

היו"ר י. גורי: הלוח הוא על-פי הצעת הממשלה.

לעבור על כל הסעיפים. אנו חוזרים שאר הסעיפים הם סעיפים סקונדריים, צריכים לסכם שני וריאנטים שלפנינו, כישיבה האחרונה לא הספקנו לדון בשני הסעיפים היסודיים, אם אין וריאנטים חדשים, אנו

י. רוקח: אני מציע לקבל את ההצעה של הלוח.

היו"ר י. גורי: אינני מדבר על שיעורי המילווה. ישנה הצעה לגבות מילווה בסכום של 20 מיליון ל"י והצעה שניה בסכום של 40 מיליון ל"י, אפשר להציע שיעורים שונים, אלא אם כן אלה שמציעים 20 מיליון ל"י יאמרו שאינם חולקים על השיעורים.

ע. דגני: אותה פרופורציה, אבל במחציתה.

היו"ר י. גורי: על המבנה אני מבין.

מ. חזני: אם אני מציע אחוז ממש הכנסה עלי לחזור על סעיף 1, כי אני רוצה למחוק את המלה "בלבד". אני רוצה להציע שהגביה תתחיל במועד שתחליט הכנסת, ובהצעת החוק אין כל סעיף של תחילה. אני מבין שזה ישנו בפיקוד מס הכנסה.

היו"ר י. גורי: מתי תחליט הכנסת?

מ. חזני: בחוק זה אין סעיף מיוחד על התחילה, ואם אני רוצה להציע, ואני מציע זאת באופן קונקרטי, שהתחילה תהיה במועד שתחליט הכנסת, כי אני צריך לבקש הסתייגות בסעיף 1(2) על-סמך האמור לעיל או במקום אחר.

היו"ר י. גורי: מה פרוש הדבר ברשות הכנסת? הכנסת מחליטה, מה שהממשלה מציעה

מ. חזני: התחילה במועד שאושר על-ידי הכנסת.

היו"ר י. גורי: על-פי הצעת מי? הצעת הממשלה קיימת, היינו במועד שתציע הממשלה.

מ. חזני:

אם הכנסת תאשר זאת?

היו"ר י. גורי:

במועד שתחליט הכנסת לפי הצעת הממשלה, באם הממשלה תציע מתאריך ה-1 במאי אין זאת אומרת שתכנסת חייבת להסכים לתאריך זה. הכנסת יכולה לקבוע מה-1 ביולי.

מ. חזני:

כוונתי היא שהחוק אינו נכנס לתוקפו, במקרה זה הגביה אינה מתחילה עם אישור החוק מחר או מחרתיים, אלא במועד חדש שיקבע על-ידי הכנסת.

ד"ר קיטרון:

לגבי שכיר, הכוונה היא שישלם את המילווה בארבעה תשלומים. חבר הכנסת חזני, אתה דברת רק על הגביה, פרושו של דבר שאם הכנסת תאשר את החוק בסוף השנה; הרי שיצטרכו לשלם את המילווה בבת-אחת.

מ. חזני:

אתה מאלצני להוסיף שהגביה תהיה בתשלומים חודשיים מיום שתחליט הכנסת. אני מציע מילווה קליטה בסכום של 20 מיליון ל"י.

היו"ר י. גורי:

מה אתה מציע בנוגע לסכום ולשיעורים?

מ. חזני:

צריך להשמיט את המלה "בלבד" והשיעור יהיה 7% ממס הכנסה. גם בהצעה הסכום נקבע כ-20 מיליון ל"י.

מ. חזני:

אני מוכן לומר: 8% ממס הכנסה.

היו"ר י. גורי:

אטיב לעשות אם אצביע תחילה את הצעת חבר הכנסת חזני.

ק. כהנא:

בעצם היינו צריכים לקבל את הלוח לפי החישוב של מס הכנסה.

מר שרף:

אין שום קושי בכך, בלוח שלפנינו כתוב מהו סכום המס שכל אדם צריך

לשלם. לא הבינותי שתדרוש זאת.

ק. כהנא:

בהתחשב בכך שהחישוב הוא קל, אולם טרם נעשה, ברצוני לחזור להצעותי: (א) לא להגביל את הפטור לחמשה ילדים, וגם לא לחייב בזאת הכנסה קטנה מ-600 ל"י; (ב) ליחס את הסיפא של סעיף 1 (קורא סעיף 1) שהכוונה היא בעד שעות נוספות ויחשבו כאילו שילם מס שלם, שזה יחול גם על פטורי המשפחה והילדים.

היו"ר י. גורי:

נדון בהצעותיך לכשנגיע לסעיף 5.

ישנה הצעה משותפת לחבר הכנסת רוקח וחזני בקשר לסכום של 20 מיליון ל"י.

נ. לוין:

יכולים לחבר טבלא מבלי שיהיה הסכום.

היו"ר י. גורי:

חבר הכנסת רוקח מבקש לבנות את כל התכנית, כאילו אנו רוצים לגבות

20 מיליון ל"י ולא 40 מיליון ל"י.

מ. חזני:

אני מבטא זאת בשיעורים ואומר 8% ממס הכנסה, אם חבר הכנסת רוקח

אינו מקבל את העיקרון של מס הכנסה, אז הוא צריך להגיד חצי השיעור של מס הכנסה, מאחר והיושב-ראש אינו מצביע על הסכום.

י. רוקח:

אני מציע או אותם השיעורים מהחל מחודש ספטמבר, או יקבעו 20 מיליון

ל"י מחודש מרץ.

מר שרף:

גבית המסליון מהעצמאים תחול מחודש מאי עד חודש פברואר.

ומהשכירים מחודש אפריל עד מרץ.

מ. חזני:

הצעת הראשונה היא 8% ממס הכנסה, ואם היא תיפול ותתקבל הצעת הממשלה

בסכום של 40 מיליון ל"י, אז אני מקבל את ההצעה שהגביה תחל בראשון לספטמבר.

נ. לוי:

אני יכול להזדהות עם חברי

באופוזיציה, מתוך כך שאם תהיה

40 מיליון בשנה הבאה כי במשך שלושה חודשים הגיעו כשש-אלפים איש

דחינו במשך שנה עשרים-וארבעה אלף איש, והסכום מסתכם לארבעים אלף

איש בסך-הכל, לכן אינני רואה צורך בכך. היות ובקריאה הראשונה

הדברים התקבלו, אני מוכרח להציע דברים דרסטיים, על-כן אני מציע

להקטין את סעיף 2 ובמקום 80 פר' יהיה כתוב 20 פר'; במקום 75 פר' -

25 פר'; במקום 90 פר' - 30 פר'; במקום 105 פר' - 35 פר'; על כל

לירה נוספת במקום 20 פר' - 40 פר'. במקרה שתהיה עליה בממדים

גדולים, אצטרף לכל הצעה אחרת שתבוא.

ש. בבה:

בכמה מתבטא החישוב?

נ. לוי:

אני משער שבשליש.

מ. חזני:

היות וסכום המילווה שרם נרשם סופית, אני חוזר לסכום של 20 מיליון ל"י

בצורה שבה הציע חבר הכנסת רוקח, ואם הוועדה תחליט על סכום של

40 מיליון ל"י, אני מציע שהגביה תתחיל לא בחודש ספטמבר אלא באוגוסט

ואנמק מדוע: אני מקבל את הטענה ששיכון צריך להכין ואין אפשרות

לבנות מהיום למחר, לעומת זאת שרותי דחק זאת אין צורך להכין. אני

מציע שלהיפך אם מתקבלת ההצעה של 40 מיליון ל"י, אז הגביה תימשך רק

שישה חודשים ותיפסק בחודש השישי.

ש. בבה:

אם מדברים על 20 מיליון ל"י, צריך להקטין את סעיף 2 עד למחצית.

י. קרגמן:

בישיבת ועדת הכספים שבה נוכח

שר האוצר הוא אמר כי במקרה ולא

תהיה עליה - לא על בסיס של חודש או שבועיים - סכומים יהיו קודש

למטרת בניית שיכונים לעליה חדשה, ואז נתאסף ונחליט שאין צורך במילווה

נוסף ומה יעשה עם הכספים.

היו"ר י. גורי:

אין צורך להצביע על סכום המילווה כי מי שמציע שלישי או 8% יודע

את הסיבה לזאת. יש לי ארבע הצעות על השיעורים: שיעור שמציעה

הממשלה; שיעור שמציע חבר הכנסת חזני; שיעור שמציע חבר הכנסת לוי;

ואני מבין שחבר הכנסת רוקח מציע מחצית.

ה צ ב ע ה

הצעות חברי הכנסת לוי, חזני ורוקח - לא נתקבלו

החצעה לגביה רק עד סוף חודש ספטמבר - לא נתקבלה

מ. חזני:

הצעה אלטרנטיבית נוספת על גביית 40 מיליון ל"י בצורה של מס על המס,

אני מציע 8%.

י. קרגמן:

קבלנו את הטבלא של הממשלה, ואי-אפשר להצביע שוב על הצעה זו.

מ. חזני:

אני מציע גם לפי הסכום שהממשלה רוצה שיתקבל, שזה יהיה לפי 15% ממס הכנסת עם תקרה של 85% מהשיעור השולי הכולל.

י. קרגמן:

חבר הכנסת חזני דורש רביזיה בהחלטה. אנו הצבענו כבר.

היו"ר י. גורי:

יש הבדל בנוסח הצעתך. מתוך התרגשות רבה לא העלת אלטרנטיבה נוספת. אולם

אתה רשאי לבקש שנצביע.

מ. חזני:

אני מבין שהוחלט על השיעורים של הממשלה לכל השנה.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת חזני - לא נתקבלה

היו"ר י. גורי:

אני חושב שאין צורך להצביע על סעיף 1. השיעורים ערוכים כך שאם קובעים 12%

אין כל הכרח להצביע על הסכום כי מי שמונע ממנו לעמוד על במת הכנסת ולטעון טענותיו בקשר לסכום.

ג. לוי:

אני מציע לקרוא למילווה חוק מילווה חובה במקום חוק מילווה קליטה.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת לוי - לא נתקבלה

הצעת הממשלה - נתקבלה

ג. לוי:

בסעיף 1 יש שלושה סעיפים: (א) (ב) (ג). הדנים בשחרור סוגי הכנסה שונים

מחמילווה. אני מציע להוסיף סעיף קטן (ד) ולומר: "הכנסה מעבודה בשעות נוספות או מפרמיה לפיריון עבודה".

י. קרגמן:

ישנה אי-הבנה. ההצעה המקורית אומרת כי יחשבו את השעות נוספות, ואדם שעובד שעות נוספות משלם פחות מס הכנסה, ולכן ישלם יותר מילווה.

היו"ר י. גורי:

חבר הכנסת לוי, אם אינך מקבל את הסברו של חבר הכנסת קרגמן, הרי

שתוכל להתווכח מעל במת הכנסת.

י. רוקח:

הצעת חבר הכנסת לוי משנה את כל הלוח.

היו"ר י. גורי:
חבר הכנסת חזני מציג למחוק את המלה "בלבד". ההצעה שהציע חבר הכנסת כחנא קשורה לסעיף 1, ואני טעיתי וחשבתי שהיא קשורה לסעיף 5.

ק. כהנא:
אני מציג, כמו שבעד שעות בוספות מחשבים כאילו שילם מס מלא, כן יחשבו למי שמקבל פטור במס הכנסה כאילו שילם מס מלא.

היו"ר י. גורי:
אם אין נוסחה מוכנה אצביע על העיקרון ואם ההצעה תתקבל, ד"ר קטרון ינסחנה.

ד"ר קטרון:
אם הבינותי נכון את ההצעה, הרי שמסעותה היא כי אדם שהכנסתו מגיע ל-6000 ל"י לפי זה הוא צריך לשלם את המילווה.

א. בהיר:
אבקש את החישוב של 6000 ל"י לבעל משפחה עם ארבעה ילדים.

ד"ר קטרון:
החוק כפי שהוא מוצע, מאפשר לנכות את סכום המס מההכנסה שלגביו ניתן ניכוי בשביל ילדים הוריים וכו'.

ק. כהנא:
לא לזה התכוונתי.

ד"ר נאמן:
אני חושב שישנה אי-הבנה יסודית במה שאמר ד"ר קטרון ביחס למה שיש להוריד. לפי החוק מורידים בעד האשה והילדים, אבל חבר הכנסת כהנא רוצה נוסף לזה, נכוי בעד חהורים.

ק. כהנא:
לא זו כוונתי. כאשר אדם משלם מס הכנסה הרי שיש סכום שמבכים בעד ילד, ועל-ידי כך מס ההכנסה שלו קטן יותר מאשר לולא היה ניכוי זה. עכשיו, כאשר הוא צריך לשלם את המילווה מחשבים מההכנסה מינוס מס הכנסה.

היו"ר י. גורי:
אין לי ברירה, אלא להצביע על העיקרון, ואם ההצעה תתקבל נמצא את הנוסחה המתאימה

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת כהנא - לא נתקבלה

הצעת חבר הכנסת חזני - לא נתקבלה

הצעת חבר הכנסת לוי - לא נתקבלה

סעיף 1(2) כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

מ. חזני:
ברצוני להציע נוסח שכל אדם יהיה חייב במילווה בשיעור של 8% ממס הכנסה שעליו לשלם. בשביל הנוסח שלי נצטרך לומר: סעיף קטן (1) ו-(2) ימחק במלואו ויבוא 8% במס הכנסה. אולי אתה צריך להצביע בעד המחיקה שוב?

ש. בבהן:
אם כן השיעור הזה שחבר הכנסת חזני מציג מבטא את סכום המס בכללו, אני מציג שבסעיף 2 יתבטא משפט נוסף: "הכנסת מחליטה על מילווה קליטה בגבול של 20 מיליון ל"י, בכלל זה כל-אדם שהיה חייב וכו'".

ד"ר נאמן:
אני חולק על-כך שהצעה זו תוצא להצבעה, כי בחוק על המילווה, לא יכולים לחייב על סכום, לא יכולים לחייב את הפרט לשלם תעריף מסויים. אני מסווג שתחליטו שאי-אפשר להצביע על תוספת זו.

היו"ר י. גורי:

חבר הכנסת בבה, אני מבין שאם אתה רוצה להוסיף את אותו תנאי שהיה במילווה חובה, יש צורך להצביע על סכום, ואם בשיעורים מסויימים תקבעו יותר מהסכום של 20 מיליון ל"י צריך להשאיר, ואם פחות מהסכום יש להוסיף, אבל לפי איזה שיעורים?

ש. בבה:

לפי שיעורי המספרים שהציע חבר הכנסת לוין.

היו"ר י. גורי:

לא הפסדת מאומה, אם אתה יכול לעמוד על במת הכנסת ולתבוע סכום של 20 מיליון ל"י.

ש. בבה:

בלי ההצעה שהצעת. אני רוצה להוסיף החצי.

היו"ר י. גורי:

ברצוני לשאול אותך, אם נחוץ לך בשביל אותו הסעיף הקוסמטי יותר מאשר 5% או פחות 5%. הקוסמטיקה הזו לא הוסיפה לענין, בכל-אופן תשקול בדעתך.

סעיף 3:

ש. בבה:

יש לרשום אחוז יותר קטן מאשר 20%.

היו"ר י. גורי:

אין אומרים דווקא 20%, אלא לא יעלה על 20% מן המס.

מ. חזני:

אני רוצה להציע 8%, ואם ההצעה נופלת, אז אני מציע 15%.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת חזני - לא נתקבלה

סעיף 3 כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

סעיף 4:

נ. לוין:

ברצוני להציע הוספת: "לא יחולו הוראות הסעיף 19 והסעיפים 8-9 לפקודה, אשר נותנים הנחות לקואופרטיבים לפי הסעיף 23 לפקודה".

מר דר-זיו:

מדובר על גבר ואשה, ואין זה בוגע לסעיפים שציינת. האם צריך להגיד

שמוציאים בעל ואשה מקיבוץ?

נ. לוין:

מהכלל אינני רוצה להוציא בעל ואשה מקיבוץ, אבל הם צריכים לשלם מס קליטה. כתוב: "בחישוב החכנסה החייבת במילווה לענין סעיף 2 יחולו הוראות סעיף 23 לפקודה". מה זאת אומרת?

מר דר-זיו:

באופן נפרד על הבעל, ובאופן נפרד על האשה.

היו"ר י. גורי:

מצבו של הקיבוץ אינו משתנה לרעה או לטובה, דינו הוא ככל אורחי המדינה. אם חבר הכנסת לוין רוצה שאגב הדיון ישונה דבר מה, זה ענין אחר, כי הענין שהוא מעלה אינו קשור בדיונינו.

נ. לוין:

אני אשקול בדבר.

י. רוקח:

נניח שצרכניות משוחררות ממש הכנסה האם הן צריכות לשלם מס קליטה?

היו"ר י. גורי:
מי שמשוחרר כליל ממס הכנסה, פרוש הדבר שאין מה להצמיד, כי השיטה של המילווה צמודה למס הכנסה. אני מסביר זאת באופן תאורטי.

י. רוקח:
הצרכניות משלמות חלק ממס ההכנסה.

היו"ר י. גורי:
ברור שהן משלמות חלק ממס ההכנסה. במקרה שהן משלמות מס הכנסה מלא, הן כפופות לחוק המילווה כמו כל גוף אחר.

י. רוקח:
מה המסקנה מדברייך, שהצרכניות תשלמנה מס קליטה או לא?

היו"ר י. גורי:
ודאי שתשלמנה.

נ. לוי:
אני מוריד את הסתייגותי.

ה צ ב ע ה

סעיף 4 כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

סעיף 5:

נ. לוי:
בסעיף 5(1) כתוב: "יחיד שהכנסתו הכוללת בשנת המס 1958 לא עלתה על 1800 ל"י".
אני מציע שמילווה חובה יתחילו לגבות מהכנסה של 2400 במקום מ-1800 ל"י;
מ-3000 במקום מ-2400; מ-3200 במקום מ-2700; מ-3500 במקום מ-3000;
מ-4000 במקום מ-3600; מ-4500 במקום מ-4200 ל"י.

מ. חזני:
אני יותר צנוע מחבר הכנסת לוי, ואני מציע כל תוספת. אני מציע שמילווה חובה יתחילו לגבות מסעיף קטן (4) מ-2800 ל"י במקום 2700; מ-3800 במקום 3000; מ-4200 במקום 3600; מ-4800 במקום 4200; מ-5500 ל"י במקום 4800 ל"י; ולהוסיף סעיף קטן (9) ולגבות מ-6250 ל"י.

ש. בבה:
אני מציע לגבות מ-2000 ל"י במקום 1800 ל"י; מ-2800 ל"י במקום מ-2100; מ-2700 ל"י במקום מ-2400; מ-3000 ל"י במקום מ-2700; מ-3400 ל"י במקום מ-3000; מ-4200 ל"י במקום מ-3600; מ-5000 ל"י במקום מ-4200; מ-6500 ל"י במקום מ-4800.

ק. בחנא:
אני מציע פטור בעד כל ילד ללא הגבלה - 600 ל"י.

ה צ ב ע ה

הצעות חברי הכנסת לוי, בבה, כהנא - לא נתקבלו

סעיף 5(א) כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

א. כהן:
היתה לי הצעה בישיבה הקודמת, ויש לי הרושם שאין התנגדות להצעתי. רוקח שהכנסתו השנתית היא 3000 ל"י והוא תומך בהוריו, הרי שהוא זכאי לניכוי בשבילם, כשם שזכאי אב לשני ילדים.

היו"ר י. גורי:
אתה אומר דין שני הורים כדין שני ילדים. מה היא תגובת הממשלה?

ד"ר נאמן:
מתנגדת.

י. קרגמן:
ישנה אפשרות שהרווק תומך בהוריו בחלק מהכנסתו, ויש לו אחות התומכת אף היא.

ד"ר קיטרון:
זה עניין שקשה לבדוק אותו.

ד"ר קיטרון:
אם יש ארבעה אחים התומכים בהורים, אז יש לפתוח כרטיסיה מייוחדת בשביל מילווה

י. קרגמן: אני מציע שד"ר ארנון יבדוק את הענין.

היו"ר י. גורי: אם הצעת חבר הכנסת כהן תתקבל, אז האוצר אולי יכניס הסתייגות או משהו אחר. אם להצעה לא תתקבל וד"ר ארנון יבחון ויאמר שההצעה מתקבלת, אבקש שזה יהיה לפני ההדפסה.

ד"ר ארנון: ברצוני לומר שקשה לי להבין את ההצעה. בענין זה אין הבדל דווקא ברוק התומך בהורים, או בנשוי עם שני ילדים. התהליך האדמיניסטרטיבי הוא קשה מאד ונראה לי מוזר מדוע חבר הכנסת כהן עומד על הצעה זו.

א. כהן: טענת ד"ר ארנון אינה טענה. אני במקרה בתקלתי בבעיה זו ומכיר אותה היטב, ואינני רואה כל אבסורד בהצעתי.

י. קרגמן: תהיה טענה אם בעל משפחה שיש לו ילד אחד והכנסתו השנתית היא 3000 ל"י, הרי שלפי הצעת החוק הוא אינו פטור, השאלה היא אם הוא תומך בהורים בוסף על הילד האם הוא יהיה פטור או לא? אני חושב שאין לזה קץ, אולם צריכה להיות שיטה אחידה בנדון.

ד"ר קיסרון: אני טוען שישנן שתי גירסאות, ויש להביא את שתיהן לכנסת.

א. בהיר: מה יקרה בכנסת אם הדעות תהיינה שווה בשווה?

היו"ר י. גורי: ישנן שתי גירסאות אלא שההבדל הוא שבמקרה אחר יש שתי הצעות זו מול זו, אולם חבר הכנסת כהן הוסיף דבר שאינו מופיע בהצעה המקורית, אבל בכל זאת ישנן שתי גירסאות: האחת אינה מכילה את ההנחה הזאת בחוקה, והשנייה מכילה את ההנחה, אלא אם כן חבר הכנסת כהן לא יעמוד על דעתו.

ד"ר קיסרון: יש לנו שיטה פשוטה מאד והיא שאם אנו "יודעים" שהסתייגות זו או אחרת לא תתקבל, אין אנו מדייקים במאה-אחוז בניסוח ההסתייגות, מאחר ואם יש בחוק חמישים הסתייגויות לא נספיק לבסחן. במקרה זה ישנן שתי הסתייגויות שצריכות להיות מנוסחות כראוי, ולכן אבקש את חבר הכנסת כהן לומר לי אם הוא דואג רק לרווק, או גם למקרים אחרים.

מר שרף: ברצוני להציע שרווק התומך באב ובאם יהיה דינו לגבי חוק זה כמו במס הכנסה, שם נותנים ניכוי של 500 ל"י לאב ו-500 ל"י לאם. מהסכום של 600 ל"י נוספות הוא משלם מס הכנסה או 10% מההפרש, או 6% מה-600 ל"י.

היו"ר י. גורי: אם נחה דעתו של חבר הכנסת כהן, מותר לי להנחיה שיש דעה אחת בענין.

ה צ ב ע ה

סעיף 5(ב) כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

סעיף 6: אין הערות.

סעיף 6 כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

סעיף 7:

היו"ר י. גורי: היו שתי דעות שבמקום סעיף 5(א), צריך להיות 5, ואם הצבענו על סעיף 6 פרוש הדבר שהצבענו על מחיקת סעיף קטן (א) ואף אחד לא התנגד לזה.

סעיף 7 כהצעת הממשלה - נ ת ק ב ל

סעיף 8: אני מציע להכניס סעיף 8 בנוסח אחר: "אדם דשאי לתת מילווה קליטה בתעודות מילווה התנדבות, או בשובר קבלה מהמוסד באמצעותו תרם למילווה התנדבות."

היו"ר י. גורי:

מה שמציע כרגע חבר הכנסת חזני,
קשור לאותו תפקיד שהטלתי על

ועדת המשנה ברשותו של חבר הכנסת כהן.

א. כהן:

ביקשתי לרכז את הוועדה הבוקר,
אולם משום מה לא רוכזה.

נ. לוין:

אני רוצה להוסיף: תעודת מילווה
לפי ערכה הנקוב.

היו"ר י. גורי:

הועלו כמה נוסחאות וההבדל הוא
בזה: אם אנו דורשים מאדם

"קום ועשה" או ב"שב ואל-תעשה". משהו ידג לו שאם שילם מילווה

התנדבות ינכו לו, והוכרר שמכחינה טכנית הדבר הוא בלתי אפשרי.

לאוצר אין החומר המוכן שהסוכנות מוסרת לשלטונות מס הכנסה והמראות

מי שילם ומי לא, כי אדם צריך להראות קצת יוזמה עצמית ב"קום ועשה"

הוא אומר: יש לי כבר תוספת מילווה, ואם יש לו תוספת מילווה הוא עושה

את המוטל עליו, ולא יוכלו שלא לקחת זאת בחשבון.

שובר קבלה ערכו בדיוק כמו תעודת

מילווה, ההבדל הוא רק בטעות שמישהו היה סבור שאפשר שאדם לא יטרח

כלל, ושלטונות מס ההכנסה ינכו לו, אולם הוא בא ומבקש להביא בחשבון

שהוא שילם והדבר נעשה.

ברצוני לשמוע מה אומר מר שרף

על-כך.

(אחרי-כן רשם אם)

מר שרף:

הסוכנות הודיע שתחזיר את הכסף לכל מי שירצה אותו חזרה.

היו"ר י. גורי:

מר שרף צודק, אבל יש פה בקודה אחרת. אם כי יש תיאום בין הסוכנות ובין הממשלה הסוכנות היא מוסד בפני עצמו ואף אחד אינו יכול להתערב בענייניו. אלא אמרו: יש הסכם בין ממשלת ישראל ובין הסוכנות, ובתוקף ההסכם הזה, כאשר יבוא לחשב את הסכום יביאו בחשבון או שכבר ביטלו את ההתחייבויות של השכירים. אם יש הסכם כזה מדוע הוא אינו חל על עצמאיים? אם עצמאי יביא תעדה מדוע לא יקבלו אותה ולא ינכו מהמלחה?

ד"ר ארנון:

על נושא זה היה דיון עם הסוכנות. הואיל וההצעה שמציעים עכשיו אינה בת-ביצוע מבחינה אדמיניסטרטיבית באנו להסכם עם הסוכנות שהיא תשלם חזרה לכל אלה אשר ידרשו את כספם.

י. רוקח:

אם יש הסכם מדוע שלא יהיה לו ביטוי בחוק?

ד"ר ארנון:

כדי לשמור על יעילות האדמיניסטרציה. אני חושב שזו גם דאגת ועדת הכספים שלא יהיו כל מיני התרוצצויות. באנו להסכם יותר טוב לגבי אלה אשר חתמו על מלווה ההתנדבות ואשר אינם רוצים לשלם פעמיים. הם יקבלו את כספם. אינני יודע למה צריך לספק את הענין מבחינה אדמיניסטרטיבית.

היו"ר י. גורי:

אני חדל להכין מה פה מדאיג את חה"כ חזני. אילו הוא השיג מה שהציע, שהאיש אשר התחייב על מלווה הסוכנות אינו צריך לעשות שום פעולות, הסוכנות מוסרת את התיק לשלטונות מס הכנסה והוא אינו צריך לעשות דבר. אבל זאת לא השגת, וגם אתה הסכמת שזה בלתי אפשרי. לאחר שזאת לא השגתה מה נפקא מינה? מהי מטרתך?

מ. חזני:

נניח שאני עצמאי; תרמתי 1000 ל"י למלווה של הסוכנות; עכשיו אני חייב לשלם 2,000 ל"י מלווה חובה. אני לא אלך לבנק לבקש את הכסף חזרה משני טעמים: א) לא נעים לי ללכת להוציא מהבנק את ה-1,000 ל"י שתרמתי; ב) אשתי תיקח ממני את הכסף.

היו"ר י. גורי:

נימוק נפלא - זה בא בכדי להקל על הביישנים ובכדי ליישב את העניינים שבינו ובינה.

ש. בכה:

אני מתפלא על גישת היו"ר. זה לא מקל על הביישנים אלא על האזרחים. צריך להיות הסכם בין האזרח המשלם ובין מי שצריך לקבל ממנו את הכסף. ואינני מדבר על המקרה שהביא חזני, על אדם שמשלם 2,000 ל"י, אלא על אדם שמשלם 400 ל"י ובינתיים הורידו ממנו 50 ל"י. מדוע הוא צריך לרוץ לסוכנות קודם? אם אדם קיבל קבלה המאשרת ששילם סכום כלשהו עבור המלווה של הסוכנות שלטונות האוצר צריכים להכיר בה לצורך תשלום החוב שיש לו בשביל מלווה החובה.

מר שרף:

לא תגרם כל התרוצצות לאזרח משום שהוא יקבל או תעודה או את הכסף חזרה מהגיזברות שניכתה לו את התשלום עבור המלווה של הסוכנות.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ מ. חזני - לא נתקבלה

הסתייגות לחה"כ חזני

סעיף 8

ג. לוי:

אחרי המלים, הרשומות על שמו"אני מציע להוסיף את המלים, או למוכ"ז.

ד"ר ארנון:

בישיבה האחרונה דובר על הצמדה. אנחנו רוצים לבקש את ועדת הכספים שהיא תחליט בשם העם כולו אם המלווה הזה יהיה צמוד לדולר או לאינדקס. אנחנו מסכימים להצמדה אבל

איננו מסכימים שהיא תהיה נתונה לבחירה אלא קבועה מראש ואחידה.
מכיוון שראינו שיש איזון התנגדות לצמידות לאינדקס אנחנו חושבים
שמוטב להצמיד את המלווה כולו לדולר.

הראשונות אם תתקבל הצעה זו אנחנו מציעים שבמשך
5 השנים/לא תהיה תעודת מלווה ניתנת להעברה. הפדיון יהיה או בהגרלה
או שהממשלה תוכל לקנות את האיגרות בשוק באותו חלק שהיא צריכה לפדות.
מפני שזה נותן עזרה רצינית לשוק אחרי מספר שנים.

מר שרף: אני חושב שמה שאתה אומר שייך לסעיפים 9
ו-12.

ש. בבה: אני מצטרף להצעת חה"כ לויין.

הצעת חה"כ לויין-בבה - לא נתקבלה

סעיף 8. בהצעת הממשלה - נתקבל

סעיף 9

ד"ר קיטרון: אני מבקש לתקן סעיף 9 בנוסח הבא:
עד יום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964)
לא תהיה תעודת מלווה ניתנת להעברה אלא מכוח הדין, ומאותו תאריך ואילך
דינה כדין תעודה למוכ"ז.

מר שרף: צריך להיות 1 באפריל 1965.

ס. חזני: אני מציע שנתיים במקום חמש שנים.

ג. לויין: אני מציע למחוק סעיף 9.

ש. בבה: גם אני מציע למחוק סעיף 9. או לם אם הצעה
זו לא תתקבל אני מציע הצעה אלטרנטיבית -
לכתוב, 31 במרס 1961 במקום התאריך המוצע.

ח. רובינ: מה שהממשלה מציעה זה חמש וחצי שנים - לא חמש
שנים ולא שש שנים. תקדימו קצת את התאריך.

ד"ר ארנון: לגבי חלק זה יהיה אפילו חמש שנים.

הצעת חה"כ לויין ובבה, למחוק את הסעיף - לא נתקבלה

הצעת חה"כ בבה וחזני, להקדים את
התאריך ל-31 במרס 1961 - לא נתקבלה

תחלט לקבוע את התאריך 1 באוקטובר 1964

סעיף 9, בנוסח שהוצע על-ידי ד"ר קיטרון
ובתאריך הנ"ל - נתקבל

סעיף 10 אין הערות

סעיף 10. בהצעת הממשלה - נתקבל

סעיף 11

ד"ר ארנון: אנחנו מציעים ריבית של 4%.

י. רוקח: אני מציע 6%.

ח. רובינ: אני מבקש כרגע לא להצביע על סעיף זה.

אינני יכול לדחות את ההצבעה. עלינו להניח מחר את החוק על שולחן הכנסת.

הי"ד ג. גוריי:

הצעת חה"פ י. רוקח, לקבוע ריבית בשיעור 6% - לא נתמבלה

אני מציע ריבית בשיעור 5%.

ח. רוביין:

הצעת חה"כ ח. רוביין, כנ"ל - לא נתמבלה

סעיף 11. בהצעת הממשלה - נתמבל

סעיף 12

כפי שהטביר קודם ד"ר ארנון, האוצר מציע כי הוועדה תחליט על הצמדה לאינדקס או לדולר,

מר שרף:

ללא מתן ברירה.

אני חוזר על הצעתי מהשיבה האחרונה. לגבי האינדקס ייקבע תאריך של התחלת החישוב.

ח. רוביין:

אני מציע שאינדקס דצמבר יקבע לגבי כל התשלומים שייעשו מ-1 באפריל בלושנה ה-31 במרס בשנה שלאחריה.

הצעתי השניה היא: מי שרוצה להודיע רשאי להודיע כי הוא מבקש הצמדה לדולר, אם לא הודיע דבר - חלה אוטומטית ההצמדה לאינדקס.

א. בהיר:

ד"ר ארנון השאיר את ההחלטה על ההצמדה בידי ועדת הכספים. אני רוצה לשמוע עוד פעם

מה הם נימוקי האוצר.

ד"ר ארנון:

מבחינת חשבון האוצר אינני יכול להגיד שהוא מעדיף הצמדה זו על פני הצמדה אחרת. אני מבין שהצעת חה"כ רוביין פירושה מתן זכות בחירה. הפתרון הוא לכאורה אידיאלה, אולם מתברר שלאנשים הצריכים לספל בעניין זה ולבצע את החוק יהיו הרבה דברים בלתי ברורים. אחר-כך נדון גם על צורת התעודה - תעודה של 2.5 ל"י - ואם המילווה יהיה צמוד גם לדולר וגם לאינדקס יהיה ביצוע החוק בקריעת ים סוף. לכן אמרנו שאנחנו מעדיפים הצמדה אחידה - בין לאינדקס ובין לדולר, וכאן אני יכול להוסיף שמבחינת החישוב בשבילנו יותר קל אם ההצמדה היא לדולר. אנחנו מציעים שהשער הקובע - במקרה שתקבל הצעה זו - יהיה השער ב-31 במרס 1960, כלומר בגמר שנת הכספים, וכל פעם בגמר השנה זה יהיה השער שיקבע. מטעמים אדמיניסטרטיביים נראה לנו שזה יכול להיות הפתרון הנוח ביותר. עם זאת לא אגיד שאם הוועדה חושבת כי יותר רצוי להצמיד את המילווה לאינדקס, לפי האינדקס בדצמבר, לא נוכל לבצע זאת, אם כי זה יהיה יותר קשה. לכן אמרתי שעליכם להחליט לגבינו זה לא משנה. אני מבקש שהוועדה לא תכריח אתנו להיזקק לשני סוגים של חישובים. יש לנו 320 מלף קליינטים וכל אלה לא יקבלו תעודה אחת אלא שתיים ושלוש תעודות, כי אין להם סכום עגול. ואם נצטרך לעשות חשבון לגבי חלק לפי האינדקס ולגבי חלק לפי הדולר יהיה זה דבר מסובך מאד שיטיל עול מיותר על האדמיניסטרציה.

ח. חזני:

האם אי-אפשר להגיד מלכתחילה שמחצית המילווה יהיה צמוד למדד ומחצית - לדולר?

זה מסבך את העניין.

ד"ר ארנון:

אני מציע לחברי הוועדה לקבל את ההצמדה לדולר. אשר לתאריך הקובע, הצעתי היא - מהיום

א. בהיר:

שהמלווה שולם. אין צורך לכתוב תאריך איזה שהוא.

אם תאריך ההצמדה ייקבע בהצעת ד"ר ארנון ל-31 במרס 1960 זה מוכרח לעורר תגובה

ש. בכה:

אצל כל אחד: כאן יש משהו. למה אי-אפשר לקבוע תאריך אחר, למשל ה-1 באוקטובר 1959?

ב-אוקטובר נגבה מהעצמאיים רק 25% מהמלווה.
ב-31 למרס לפחות נגבה 70%.

מר שחי:

אני מציע לא לקבוע תאריך. יקבע שער הדולר
ביום התשלום.

א. בהיר:

יהיו כאלה שישלמו את המילווה ב-12 או ב-24
השלושים. אי-אפשר בלי קביעת כל תאריך.
אנחנו מציעים בגמר שנת הכספים יש שני מוסדות: מוסד שגובה ומוסד
שמוציא תעודה. באיזה תאריך מודיע המוסד שגובה כי גבה סכום כזה מפלוני,
אבל אינו מודיע באיזה תאריכים גבה את הכסף. זה לא ניתן לביצוע.

מר שרף:

אם יש שתי אפשרויות אני בוחר בהצמדה לאינדקס
ולא לדולר. לגבי אינדקס אפשר לקבוע תאריך
ללא קושי. אם רוצים להצמיד רק לדולר צריך ללכת בדרך שמציעה כ"כ בהיר -
תאריך התשלום קובע את ערך הכסף. הצעת ה"ר ארנון לגבי הצמדה לדולר
עם תאריך קבוע מראש יכולה להתקבל רק אם ההצמדה אינה כפויה אלא לפי בחירה.

ח. רובין:

האוצר מבקש שלא תהיה ברירה.
איננו יסלים לקבל את הצעת ח"כ בהיר מפני שזה
יחייב אותנו לעשות באמצע השנה חשבון עם האדם, נצטרך לעשות פעמים חשבון
ולא נוכל לעמוד בזה. אנחנו עושים את החשבון עם הפרט בסוף השנה. המעביד
עושה חשבון במשך השנה. ואם יהיה איזה תאריך אחר, נאמר אמצע יוני או
אמצע מרס, זה יביא לסיבוך עצום. אינני אומר שמבחינה טכנית אי-אפשר לעשות
זאת, אבל אני חושב שלא נוכל לעמוד בזה.

ד"ר ארנון:

אנחנו בעד הצמדה לדולר, אבל אם חושבים שזה
לא מוסרי לא נתנגד אם תקבעו הצמדה לאינדקס של חדש דצמבר.

אני מציע לאפשר ברירה. אם הצעה זו לא תתקבל
באופן אלטרנטיבי אני מציע לקבוע מראש:
מחצית המלווה יהיה צמוד לאינדקס ומחצית - לדולר, לפי המצב במחצית דצמבר.

ח. חזני:

ה צ ב ע ה

ההצעה שההצמדה תהיה בתונה לבחירה - לא נתקבלה

אני מבקש שמי שמצביע בעד הצמדה לדולר
יביא בחשבון שהצמדה זו כפופה לתאריך מסויים -

ד"ר ארנון:

31 במרס 1960.

זו אינה הצעת הממשלה.

ח. רובין:

הצעת הממשלה תהיה מה שיחליט הרוב בוועדה.

ד"ר ארנון:

פירוש הדבר שהממשלה לא תסתייג.

ה"ר י. גורדי:

אני מסכים להצמדה לדולר אבל בכפוף ל-31
בדצמבר 1959. מבחינה פסיכולוגית זה יעשה רושם טוב

ש. בנה:

מבחינה עקרונית איננו יכולים לקבל זאת.

ד"ר ארנון:

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ חזני בדבר 50% הצמדה לדולר ו-50% לאינדקס - לא נתקבלה

אני מבקש להצביע על הצעת ח"כ בהיר.

ח. רובין:

אני רוצה שבנקודה זו לא תהיינה הסתייגויות.

א. בהיר:

ד"ר ארנון:
אם כך אני מבקש מחברי הוועדה להצביע בעד הצמדה לאינדקס. הצעת חח"כ בהיר בדבר הצמדה לדולר אינה בח-ביצוע מבחינת האדמיניסטרציה. זה מכריח אותה לעשות פעמיים חשבון על דבר שהיא בכלל אינה יודעת. האוצר מעדיף, כפי שאמרתי, הצמדה לדולר עם האריך קובע 31 במרס 1960; אולם אם יהיה ויכוח על כך מעל במת הכנסת ויגידו שזו רמאות מצד האוצר, אני מצטרף להצעה בדבר הצמדה לאינדקס, ואז לא חשוב לי אם זה יהיה לפי האינדקס בדצמבר או לפי האינדקס בינואר.

הו"ר י. גורי:
כדי למנוע ויכוח פומבי בנקודה זו אני מניח שכל חברי הוועדה מצטרפים להצעה זו.

ש. בכה:
נצטרך להוועץ בסיעה בענין זה.

מ. חזני:
גם אני חייב להתייעץ.

ד"ר ארנון:
אם נצמיד את המלווה לאינדקס אני מציע שיהיה סעיף בחוק האומר שקובע האינדקס בדצמבר. לדוגמה: האינדקס בדצמבר 1963 יקבע את הפדיון ב-1964.

ח. רובין:
זה לא נראה לי. האוצר משלם במרס או באפריל.

מר שרף:
דרושים חדשים כדי להכין.

ח. רובין:
תקדים את תאריך ההחזרה בחודש ימים, כתוב 1 במרס במקום 1 באפריל. אם נקבל את האינדקס בדצמבר אני מציע שהחשלום יהיה לא ב-1 באפריל אלא ב-1 במרס.

הו"ר י. גורי:
אצביע קודם מבחינה עקרונית מי בעד הצמדה לאינדקס.

ה צ ב ע ה

הוחלט להצמיד את המלווה לאינדקס.

נשמרת הזכות לחה"כ בכה וחזני להציע הצעה אחרת לאחר התייעצות בסיעותיהם

ד"ר קיטרון:
אינני יודע מה הוחלט בנוגע לתאריך הקובע.

ח. רובין:
הניסוח המשפטי בענין זה אינו קל; אשתדל לנסח רק את הכוונה: כל חשלום שנעשה בחקופה שבין 1 באפריל עד ל-31 במרס בשנה הבאה יחשב לפי אינדקס דצמבר.

סעיף 13

ד"ר ארנון:
אנחנו לא רוצים שתהיינה תעודות מילווה על פחות מ- ל"י.

יש לי שתי הצעות תיקון לקולא: א) שהתאריכים יהיו מ-1 בפברואר 1965 ועד 31 במרס 1975; ב) שהפדיון יהיה לא רק בדרך של הגרלה אלא גם על-ידי קניה בשוק.

ש. בכה:
אני מציע שיהיה כתוב "בדרך אחרת".

ד"ר ארנון:
הכי נוח בשבילנו שיהיה כתוב "בדרך אחרת" אבל אינני רוצה שיהיה מותר לאוצר לקנות בדרך לא יעילה יש פה סכנה שאם לאוצר יהיה מותר לפדות בכל דרך אחרת הוא יקח אגרות על-חשב מסים מאלה שלא משלמים מסים, במקום שיקנה אותן יותר בזול בשוק. וכאן יש אפשרות להפליה לא רצויה. אני מבקש לא לתת לאוצר אפשרות זו.

ש. בכה:
יתכן שהממשלה תוריד באופן מלאכותי את ערך האיגרות ואחר-כך תפדה אותן בדרך של קניה.

אם האוצר יקנה כל שנה 10% מהאיגרות האם תהיה ל
איזו השפעה בשוק?

ה. רובין:

כן - לטובה.

מר שרף:

סעיף 13, בחיקונים שהציע ד"ר ארנון - נתקבל

סעיף 14

אנחנו מציעים למחוק את המלים "ובתקנות שהותקנו
לפיו".

ד"ר קיטרון:

ההצעה נתקבלה

אני מציע להגיד משהו על ערעורים.

ה. רובין:

הרי פה מדובר על סכום נטו, לאחר שנקבעה ההכנסה
ומה ההכנסה. כל עוד לא הוחלט על כך אי-אשר להט

א. בהיר:

מלווה חובה.

במלווה חובה עיקר הקשיים מתעוררים בקשר למפרעו
ובנדון זה אין בחוק מס הכנסה אמצעי ממשטג כנגד
לא יעיל. במקרה זה. בנוגע למס הכנסה אדם יכול
אם אין השגה לגבי המלווה פירוש הדבר שעליו לשל

ה. רובין:

השגה על מס הכנסה כוללת השגה על המלווה. זה
ברור לגמרי. לכן נאמר "במידה שלא נאמר אחרת בח
זה יחולו הוראות הפקודה על מלווה ותליטה כאילו היה חלק מהמס לפי הפקודה

מר שרף:

אשר לסעיפים 31, 32 ו-33, הם דנים בדיבידנדה ורי
מאיגרות חוב. על הכנסה זו לא נטיל מלווה חובה.

סעיף 14, במחיקת המלים "ובתקנות שהותקנו לפיו" - נתקבל

סעיף 15

מדוע כחוב "בשיעורים שיקבע שר האוצר" ולא בשיעור
שמשלם מפרעות למס הכנסה?

ש. בבה:

אשר לשכירים, אנחנו יודעים את הכנסתם. לגבי עצ
איננו יודעים מהי הכנסתם בשנה זו. הדבר היחיד
שאנחנו יודעים הוא מהו סכום המס שעצמאי שילם בשנה האחרונה שעשו לו שומה
וזו יכול להיות שנת 1955 או 1956. התקשינו לקבוע את השיעורים בגוף החו
לכן החלטנו להביא אותם לאישור ועדת הכספים.

מר שרף:

ההצעה מתקבלת על הדעת אבל אינה שלימה. צריך להג
שזה ייעשה בדרך של תקנות.

ה. רובין:

מוסכם.

מר שרף:

גם שיעורי הניכויים משכירים צריכים להיקבע באי
ועדת הכספים. אפשר להטיל על שכירים תשלומים הו

ה. רובין:

יותר גדולים.

מר שרף:

האם זה קרה כבר במס הכנסה? האם האוצר עשה זאת פ

היו"ר י. גורי:

אין בזה כל צורך. איננו עוסקים בהחשדה.

ח. רובין:

האם אני מדבר על החשדה? הדבר המכריע במילווה לשנה אחת היא שאלת הגביה - אין יגבה המילווה. האוצר יוכל לגבות יותר, כי אין שום הגבלה ואין שום חובת שומה לגבי שכירים אגב, איפה הלוחות שהוזמנו בפעם הקודמת?

היו"ר י. גורי:

כרגע זה לא אקטואלי.

לנוכח הצעתו של ח"כ רובין אני מבקש את נציגי האוצר לומר כיצד הם חושבים לנהוג כלפי שכירים.

מר שרף:

נכתוב מכתב ליו"ר הוועדה.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ רובין, שגם שיעורי הניכויים לשכירים יהיו קבועים בחקנות ובאישור הוועדה - לא נתקבלה

זכות הסתייגות לח"כ רובין וחזני

הוחלט להוסיף את המלה "בחקנות" לאחר המלים "שיקבע שר האוצר"

סעיף 15, כהצעת הממשלה ובתיקון הנ"ל - נתקבל

מ. חזני:

אני רוצה לנסח את הצעתי שמבחינה מהותית הצבענו עליה:

"על אף האמור בסעיף 1(2) ועל אף האמור בסעיף 15 יתן אדם למילווה קליטה בעד הכנסתו אשר נתקבלה עד 30 לספטמבר 1959 בל בו

מר שרף:

מי צריך להגיש דו"ח על הכנסתו ל-30 בספטמבר 1959? איך תקשור את זה עם מס הכנסה?

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ חזני, כנ"ל - לא נתקבלה

ח. רובין:

אני רוצה לשאול מה עם ועדת המשנה בראשותו של ח"כ א. כהן? מה הוחלט? אולי ארצה להסתייג.

היו"ר י. גורי:

אינני יודע אם יש לך זכות להסתייג. כאשר קיבלתי הודעה מח"כ כהן רציתי לכנס את הוועד אבל מפאת חוסר זמן לא יכולנו לכנס. אפשר לראות כאילו לא בחרנו בו ועדתו

ח. רובין:

בוועדת הכספים היה מקובל שאם חבר הוועדה, מתוך סיבה זו או אחרת, מאחר לישיבה או אינו נוכח בה

שמורה לו זכות הסתייגות.

מי אומר זאת? אינני יודע אם יש נוהג כזה.

היו"ר י. גורי:

אני מבקש לרשום לי הסתייגות לסעיפים הבאים:...

ח. רובין:

אינני יודע אם אוכל לרשום לך הסתייגויות.

היו"ר י. גורי:

אציע סעיף נוסף ומחוץ לזה אבקש לרשום לי הסתייגו לסעיפים שונים.

ח. רובין:

לא ארשום אותך.

היו"ר י. גורי:

אני מבקש להצביע על זה.

ח. רובין:

אין לי כל זכות להצביע דבר כזה. לא אעשה זאת.

היו"ר י. גורי:

מה שקורה עמשיו הוא דבר חמור. העבודה בוועדה בנו על שיחוף פעולה.

ח. רובין:

איזה שיחוף פעולה? על הסכם?

היו"ר י. גורי:

אתה נכנס כרגיל לדברי ואינך מתיר לי לסיים. האם הייתי יכול לדבר בלי ליווי שלך?

ח. רובין:

העבודה בוועדת הכספים בנויה על שיחוף פעולה בין כל חברי הוועדה. אתה יודע את הדבר הזה היטב. מה שאתה עושה כעת מעמיד, כמוכח, בספק הדרכים המקובלות של עבודה בוועדת הכספים. אתה מתכחש, בצורה שמוכחה לי כי מוטב לקיים אתך יחסים בכחב ולא בעל-פה, לנוהג שהיה קיים במשך המש-שש שנים בוועדת הכספים בענין הגשת הסתייגויות. לא אחת הוגשו הסתייגויות גם אחרי גמר הדיון. אתה מתכחש לנוהג זה ועושה זאת אפילו לא באופן אלקנטטי. אינני רוצה להתווכח אתך, אבל תבין שיש בזה דבר חמור. אני חושב שאחרי אפילו פועל בניגוד לדין, אבל נעזוב זאת כרגע.

אני מבקש סליחה על שהפסקתי אותך באמצע.

היו"ר י. גורי:

בדברך היו: א) טענות; ב) גינויים; ג) איומים. אשר לטענות, אין להן מקום כי מעולם לא היה הסדר כזה שבדרך-כלל ניתנה אפשר לחבר ועדה שאיחר לישיבה או לא היה בה להציע הסתייגות. לא היה דבר כזה.

הטענה שעבודת ועדת הכספים בנויה על שיחוף פעולה נכונה; אני חושב שהנני האחרון המתכחש לעקרון זה. להיפך: בכל עבודתנו חם שאפסי לשיחוף-פעולה. אבל מי שמפרש שיחוף-פעולה על דרך "נון פוסמוס" - בלי הסכם אי-אפשר לעשות דבר - חותר תחת האפשרות של עבודה פרלמנטרית. שיחוף פעולה אנחנו צריכים יותר ככל האפשר, אבל לטענה זו אין שחר.

אשר לגינויים, כלומר שאי-אפשר לנהל מו"מ עם היו"ר מפני שהוא מתכחש לאמת (אם כי ה"ח רובין אמר זאת בצורה עדינה), אני מודי ומצהיר שאפשר לנהל מו"מ עם היו"ר הוועדה גם בעל-פה. זוהי שחצנות, אולי, מצדי לומר זאת, אבל דומני שאין אני ידוע בארץ בתור רמאי גדול שאי-אפשר לנהל אתי מו"מ בעל-פה. האמת היא שאני קצת נפגעת על-ידי דבריו של ה"ח רובין, אבל אני כבר רגיל לכך, זה לא חדש בשבילי.

אשר לאיומים, ה"ח רובין טיים בזה והוציא מסקנות אני אומר (כמו אוחו מוז'יק של טולסטוי): אחת מפחיד אותי אדוני? - ואני כ לא מפחד. אינני יודע על איזה יסוד ה"ח רובין מאייך עלי.

הודעתי שלח"כ א. כהן לא היה זמן ולא יכול יהיה לקיים ישיבה של ועדת המשנה. אנחנו לא פחות מוועדת משנה.

אני ביקשתי להסתייג על משהו ואתה לא איפשרת לי זאת.

ח. רובינ:

להסתייג - בוודאי לא.

היו"ר י. גורי:

לא בצדק אלא מתוך שרירות.

ח. רובינ:

בענין ועדת המשנה התנהגותך היא גם-כן לא כשורה ולא הוגנת. אני יכולתי להניח שאם מחליטים על ועדת משנה - ואגב, נגד דעתי -

היו"ר י. גורי:

חה"כ א. כהן ביקש לכנסה, אבל לא יכולנו...

ח. רובינ:

את מי הוא ביקש? - את עצמו? קרה דבר משונה: לפני הצהריים לא הודיעו לי שוועדת המשנה מתבטלת...

היו"ר י. גורי:

עסקו בדבר אחר.

ח. רובינ:

אחרי שאני יחיד הייתי נגד ואחרי שדנו בזה שלא בדרך המציע - אתה אומר שאין לי זכות להסתייג.

מכל מקום אני מציע סעיף נוסף: "החייב במלווה קליטה רשאי לשלמו כולו או מקצתו בתעודות מלווה העליה של הסוכנות היהודית לא"ס".

היו"ר י. גורי:

אנחנו הצבענו על סעיף זה.

ח. רובינ:

אני מציע סעיף נוסף.

היו"ר י. גורי:

אינני יכול להצביע על זה. דנו כבר בנושא זה.

מ. חזני:

הסעיף שאני הצעתי היה: "בתעודות מלווה עו בשובר קבלה", וזה לא היינו הר.

היו"ר י. גורי:

אתה רוצה להכניס דרך החלון דבר שכבר הוצבע.

ח. רובינ:

אני רוצה לשאול האם בסדר היום היה סעיף על ביטול החלטה? האם הוצבעה רביזיה של החלטה קודמת? אבקש לקרוא לי מהפרוטוקול אם נחקלה החלטה על רביזיה של החלטה אשר נחקלה ביום חמישי.

היו"ר י. גורי:

ביום חמישי לא נחקלה כל החלטה.

ח. רובינ:

ביום חמישי נחקלה החלטה שתיפעל בענין זה ועדת משנה. אני רוצה לדעת האם היום נעשתה רביזיה של החלטה זו. אם לא נחקלה החלטה כזו חייבת ועדת המשנה להתכנס.

היו"ר י. גורי:

לא העמדתי להצבעה הצעה לבטל את ועדת המשנה אלא הודעתי: כיוון שוועדת המשנה לא נתכנסה אנחנו יושבים במקומה.

ח. רובינ:

היות ולא בוטלה החלטת ועדת הכספים בקשר לוועדת המשנה...

א. בהיר:

בוטלה.

ח. רובינ:

לפי מה ששמעתי ממר גורי היא לא בוטלה.

היו"ר י. גורי:

אני אמרתי זאת?

ח. רוביין:

אחה אמרת שהודעת...

ע. דגני:

זה הוסכם על-ידי כולנו.

מ. חזני:

אני רוצה לקבוע עובדה. ההצעה שמציע עכשיו חה"כ רוביין לא הוצעה בוועדה וממילא לא נדחתה. היחה הצעה שלי, שנדחתה, והיא אמרה: בתעודות מלווה או בשובר קבלה, ואילו חה"כ רוביין מציע עכשיו הצעה אחרת. לכן אינני יודע באיזו רשות היו"ר אינו רוצה להצביע על זה.

היו"ר י. גורי:

אלך בעקבות ד"ר קיטרון בענינים אלה. ד"ר קיטרון אומר: אילו היה זמן הייתי דורש להביא את הענין בפני ועדת הכנסה, אבל כיוון שאין זמן - נצביע.

אבקשך, חה"כ רוביין, לנסח את הצעתך.

ח. רוביין:

"החייב המלווה קליטה רשאי לשלמו כולו או מקצתו בתעודות מלווה העליה של הסוכנות היהודית לא"י".

מ. חזני:

אני מצטרף להצעה זו.

ד"ר ארנון:

הממשלה חושבת שאי-אפשר לקבל הצעה זו.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ רוביין, כנ"ל - לא נתקבלה

זכות הסתייגות לחה"כ רוביין וחזני

סעיף 16

ד"ר קיטרון: לגבי סעיף 16 אני מוכן להציע הצעה מרחיקת לכת: "שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו".

מ. חזני:

אני מבקש להוסיף: "ובלבד שהתקנות בדבר נכויים ממשכורות על חשבון מלווה קליטה לא יותקנו אלא באישור ועדת הכספים של הכנסת".

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ חזני, כנ"ל - לא נתקבלה

ח. רוביין: אני רוצה לשאול את מר שרף האם האוצר יוכל לדרוש מלווה חובה מהריבית של מלווה חובה?

מר שרף:

הריבית לא תהיה ב-1959 אלא ב-1960.

ח. רוביין:

מה יעשה פועל בשנת 1960 המקבל 4% מ-100 ל"ש שהוא שילם, כלומר 4 ל"ש לשנה, והוא צריך לשלם מס הכנסה?

מר שרף:

קבענו בחוק שלאוחו פועל שלא עושים לו שומה קובעים, באישור ועדת הכספים, סכום של הכנסה נוספת לשכר שהיא פטורה ממס - 100 ל"ש לשנה. הוא לא ישלם שום דבר. על ריבית זו לא נוריד במקור. לנו חשוב העיקרון שכל הכנסה חייבת במס.

הישיבה ננעלה בשעה 20.10